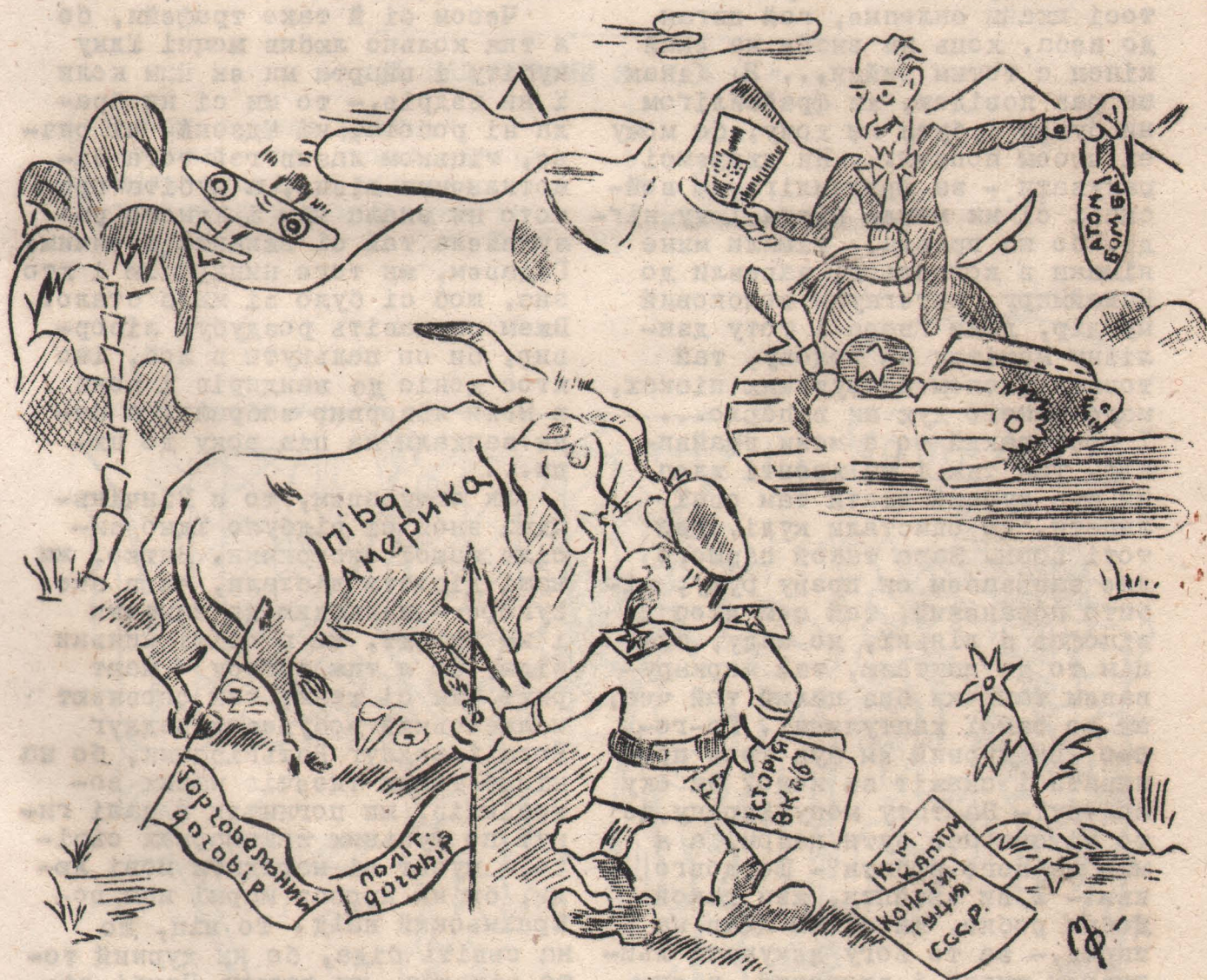

Жалить, що два тижні, під неділю.

Рік II.

Табор Українських Полонених
Ріміні - Італія, 1.9.46.

Ч.18./30/

МОСКОВСЬКИЙ ПІККАДОР:- Гузя, гузя! Бери на роги його!!!
ПІВД.АМЕРИКАНСЬКИЙ БИК:- Бохсь! У нього більш дразлива к а п а,
хоч і не червона...

Славайсу !

Чесні ридакторцю! Хтівем сі спитати Вас, пані ридактір, ци Ви брунь Божи ниваписалисі до Хранці, ек була тота екас кумісія. Видівам, жи коли штабової канцилерні такі вам вугонки столі, гей бувало за большевників у Вільвові коли тотих рузьних бакальнів, ци маслоїзусів... І тосі пхачи силепне, гей циган до неба, хоць ни знайи на екій кінець с тотим вийди... Я, іднак ше раз повідаю, жи фрайвилігом ни бузем і бути ни хочу, бо могу сі чесом попици... Ни пхавемсі рахувати - за фрайвиліга до войска і сі ни мишлю пхати і ту нігде, бо шо правда, - гімили міне німаки в конопльох, завезли до Наваймиру, натягнули войсковий мундір, дали гвера і тоту дзилізну макітру на голову, тай товкли хлопом по рузьних пісках, мало з него дух ни віперло... І вось такий то з мени врайвиліг. Так тиж і на хронті хлоп ни був дурний пхати там своі липети, де свистали кулі, гей тоті вояси. Зара такой піршого дне завезавем си праву руку, нібито поранений, тай сем екоо віцофав з лінвії, до заду, буцім то до шпиталю, тай маркурувавем тамички биз цалий той час, аж до самої халтулжці. Го-го-оо ни дурний ем був кров проливати і скажіт за кого? За ску колеру? - За тоту нову Європу, де то німака мав бути паном, а я мав на него робити? - Ше довго ньи! - І ви знайти, жим такой добри робив, жи сі ни пхав наперед, - за то Богу дякувати льивисам живий і здоровий, а ек Бог позволит і биз хранцускої кумієні кольис вийду на вольнісьць. Панбі милосердний сі вопікуйи і найменчов мушков, ци воровцьом, жи то ни воре і ни

сіи, а дзерно їсьць, - напевні тиж ни дасьць пропасти і своему нищівому рабови - Фидьови, жи рахувати тіцько на него фурт вуповайи.

Довідавсем, жи в четвер всіх наших легровців, жи виїкали до Чижигнаткова, би сі тамички файні вікупати в морскі воді, та нагріти свої зментрожині кости смиренні, - гангліки відіслали назад до легру, ведлуг того відав, жи тамички зацели вже ліпшу зупу варити, отуж сі фозли, би ни зіхтів цалий лагер гет віфалювати на доживлювані.... Гадаю си, жи ни в ідного ниньки серце щимит за тею, яку воно так фест тамички полюбило, хоць можи й вона - голупка про тоту любов вцалі ніц нивзнала...

Чесом сі й таке трафейи, бо я тиж кольно любив моцні ідну кубіту і вйирти ми ек йим коли і ни вздрів, - то ми сі ни брали ні робота, ні ідзєні, ні спане, тіцьком лазив гей тота замотилічина вівце, а кубіта про тото ни знала ніц і ідного разу взєла тай сі вжмигла з енчим. Гадавем, жи того нипирьжю і хто зна, шоб сі було зі мнов стало.. Вжем си навіть роздубув ліворвир, би си пальнути в лоб, іно хтос доніс до хандирів і вони в мени ліворвир забрали, а мене запхали на пів року до цюпи...

Як зачувавем, то в Рінчінчїні знов сі відбуло ідно висіле нашої систрички. Витко, жи наші дівчєта дістали, ек в нас вугоре - мильодию до жинєчки і ни питают, жи в світі ниньки біда, бо я тиж вугору - мают рихт, жи сі женют тай сповнеют малженський вобувезок ведлуг Бога і ведлуг Батьківщини, бо на місце тотих тисєчів наших воєкраїнців, жи погинули й далі гинут по рузьних закамарках свїта, - мусет сі народити нові люди, би ни пропав марні наш воєкраїнський наїд. То ніц, шо на свїті біда, бо ни дурний то то вігадав, жи дасьць Панбі діти, - дасьць тиж і на діти...

На тотім кілчєю. Вустаньти ми здорові

Ваш Фидь Юшка.

ОСІНЬ

- "Осінь, осінь лист жовтіє," -
 Сіє дощ з небес...
 Наче пес, в шатрі сірієш
 І марнієш і... біднієш...
 Гірш щораз живеш...
 - "Ой, нема, нема" - доларів,
 Вітер в кармані.
 І пісні співають хвили:
 - Щоб хороша мої милі
 "Цьоці" взяла дві!!!-
 Чуєш віщу мову моря,
 І "із горя"- п'єш...
 Ляєш у себе чай без цукру,
 На обід "втинаєш" брукву,
 "Чудо" те "чудес"...

Ой, пішли Канадо "шіфу",
 Втіху зробиш нам.
 Там, в Канаді, Аргентині,
 Щоб я мав хоч пасти свині,
 Все буду свій пан!!!...
 Чорт!!! Щоб шляк то наглий рипнув
 Випив зупу хтось!!
 Цьоцю моя із Канади,
 Шли долари, Бога ради,
 Бо сконає хлоп!!!...
 Осінь, осінь, лист жовтіє,
 Сіє дощ з небес...
 Десь живуть щасливі люди,
 В нас лиш дощ, болото всюди...
 І кленеш, кленеш...

... "І НАД ПАНАМИ Я П А Н " ...

Хоч пика в мене "файна",
 Я капраль - не "гемайний"!!!
 Дрожить злодії й піяки!
 Не вам втекти з мої руки!!!

Я - пан!!!... О е с!!!...
 У службі - пес!!!
 Я - цар!!!... О кааа!!!...
 А поза службою...

Хто я?! ...

Ой, запив чумак, запив,
 Запив, загулявся,
 Поки врешті бідолаха
 В калабуш попався...

Народня пісня/

О. ДЕВЛАД: - Що?! Мене в тюрму?
 Завіщо? За те, що за
 власні гроші хотів
 овою тугу залляти?...

Сб.

ЕПІДЕМІЯ

Відділ Народнього Здоров'я в Сан Таборіні взиває всіх до обережності в зв'язку з новою епідемією, що почала останньо в застрашакчій спосіб ширитися серед мирного населення. Знаменитим нашим лікарям др. Юзьові й українському туркові вдалось устійнити деякі дані про цю хворобу.

Свій початок бере вона на бездержавній території між Сан Маріно й Сан Таборіно. Причиною її є бактерія АЛЬКО-

ГОЛІКУМ ІТАЛІЯНУМ, який швидко-тише дістається до організму через горло. Недуга в окрема небезпечна для тих, що часто одержують перепустки, а ще більш для тих, що мають діри в кишені.

Недугу дуже легко розпізнати. Заражений не може вертатися й вдержатися на власних ногах, до рога, навіть найширша, для нього вузька і віддає все, що з'їв на протязі часу від Беллярії до тепер. Зроблено вже відповідні міроприємства, щоб недугу зльокалізувати й вибудовано спеціальний пансіон зараз при вході, де торкнені цією недугою відбувають карантинну.

Велике спустошення ширить ця епідемія передусім серед старшин і трудової інтелігенції, які фізично менш відпорні. Із визначніших постатей наших днів жертвою цієї недуги впали др. Т. Щенко, знаменитий автор Д. Влад і найсолідніша "Особа" в таборі. Як подає місцева радіовисильня, дуже важко занедужали в останньому часі знаний люф - інспектор Б. Рехницький і якийсь, ближче незнаний, директор і сотник в одній особі. У згаданих недуга так сильно об'явилась, що не могли о власних силах дійти домів і треба було посилати рятункове поготівля. Найгірше це, що через невідмінність служби англ. сержантів, обох заборіваних не замкнено у згаданому пансіоні з метою карантинни. Одначе, завдяки скорій і енергічній акції Сан. Служби з п. Ярком на чолі, вдалось недугу зліквідувати.

За останніми вістками агенції "Від Вуха до Вуха" винайдено вже незаводне средство, яке держиться наразі в тайні у англійської обслуги пансіону. Відоме тільки це, що средство знане під назвою КАМІНА КУРАЦІЯ і що каміння з поблизького бункра відіграє в курації неабияку роль.

Ще раз звертається увагу всіх таборовиків на це нове лихо й остерігається перед його наслідками, бо ця недуга дуже інфекційна!!!

ТАБОРОВИКИ! СТЕРЕЖІТЬСЯ ХВОРОБИ,
 ЩО ХОДИТЬ НА ВЛАСНИХ ДВОХ НІЖКАХ!

КАЛЯБУРНІ

Смієся турчи!!!
XO=XO=XO OOO

- "Геть сентименті! Об землю діри!!- крикнув англ. сержант відбираючи робочій групі гроші...

- "Алеж ти мене витяв!"- застогнав бур'ян до учня городничої школи...

- "Я цього не пережив!"- бідкався засуджений на смерть.

- "Не видержу його!"- зойкнув Стеців, почувши на голові плечі нім.грача...

- "Віддай мені моє око!"- зрплетував до Древницького грач з "Ферзертенлягру", що підняв з землі його штучне око...

- "Ох, як б'є моє серце!"- сапнув дзвін таборової церкви.

= + = + = + =

Шило

Гізім ДОВАУТО

Везе Іван свою паню
До Звенигорода
І по дорозі приключилась
Немила пригода.

На вид авта - в бік зірвалась
Молода кобила,
Віз у рів,- а сукня пані
Голову накрила...

Іван зиркнув, підсміхнувся...
Та пані не ждала,
Порох стріпуючи з сукні,
Швиденько піднялась.

Спритністю своєю горда,
Івана питає:
-- Слухай Яне, енергійон
Мойон ти відзялеоь?...

- А вжеж, бачив, моя пані -
Став Іван казати,
- В нас її зовуть інакше,
Та оором назвати...

- oooOooo -

ДОСІ НЕ ЗНАВ.

- А ви, куме, приходіть конце в неділю до нашої таборової церкви. Кажу вам, ойдец духовний, той з носом, вчить нас за гріхи... Але, як вчить! Доки не ходив'єм на казане то навіть не знавем, що то значить грішити.

ПЕРШИЙ РАЗ.

- Ти не уявляеш собі, як дуже боявся мій знакомий, йдучи на матуральний іспит.

- Не дивуйся. Перший раз завжди є страшно...

ЯКРАЗ ТОМУ.

- Куди йдете?
- Та до дяківського бараку, розвеселити серце буйними мелодіями...

- Алеж дяки вже покінчили лекцію, це лиш радіо так опіває.

- Якраз тому...

ХТО НАС ЛИШ НЕ ХОЧЕ?

І Англія й Франція й Америка - нас не хочуть!!!

ЦЯТКА

ЦЯТКА РОЗПОВІДАЄ:- Це було евен-туально, як я був на фронті. На нас наступала ціла сотня, евен-туально цілий полк, москалів. Стрільці стріляють, та москалі сунуть далше. Я вхопив від одного стрільця кріс, і як почну кропити... На минуту, яких 40 москалів положив!...

- Як?! Таж ви мусіли по кожному стрілі набивати кріса!

- Що?! Набивати?!- На це, пане товаришу, не було вже часу!!!

! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Спортова Референтура Табору шукає роз'ємця для своїх непо-розумінь. Може бути й важкої ваги.

- oooOooo -

Панько Чирек

А ось іде тотою, ПАТ" 000

Раз скоосем підібрав
Я кашку вухоти
І си мишлю - піду тиж
На спацир, за дроти.

Або шок - то, я патик?
Думаю - гадаю,-
Таке саме, як і всі
В легру право маю...

Тай до штабу я пішов,-
Файні поклонивсем
І того, чогом так хтів,-
Там такой добивсем.

Писар - тиць міні папір
І волюфко в руку
Й кажи: - Паньку, підпишіт,
Вось ту, під тим друком.

Го,- ни штука - мишлю си -
Папір підписати,-
Шо написано на нім,-
Мушу перши знати.

І рьідочок, за рьідком
Пириліз вочима
Й аж сім такой зчудував
Здвигнувши пличима...

Тож, присяга... там стоїт
На білому чорне,
Аж куждин, хто йде за дрїт,
Дасьць слово гонорне

Шо ни буди до склипів
В місці заходити,
Ні з цивільними людьми
Навіть вогурити...

Й підписавем той папір,
Свій "пас" забираю,
Аж ту з пошти:- Паньку, гей!
Шоє для вас я маю...

Я підходжу до вікна,
Поштар відізався,
Жи дулери я дістав,
Тра, бим підписався.-

- Ну,- гадаю,- файні є
Й шкрїбнувем волюфком
Й вьявем льист і до шатра
Свого йду я хутко.

Там куперту я роздор,
Зирк - бігме дулери,
На колеру днесь ми йти
Десь до Міри-Мери...

Й до кулеги вось кажу:
- На, майиш "пас", брати,
Я ни йду, бо мушу днесь
Льиста відписати.

А кулега як то вчув,
Зара сі взув, бравсе,
Тай за хвилю вже за дрїт
Із легру діставсе.

Там він ффраїр тиж ни був,
Є "пас" і є - ліри
Тож запхавсе до шинку
Й пив биз кінце й міри...

Вже й смиркайм на дворі,
Я іду до брами,
Тай сі журу, де то мій
Кулега коханий.

Али дітько го ни взев,
Ганглики гімили
Й до гарешту, гей свиню,
Пеного всадили.

Шем сі я не вугленув,
Та вже й мене, врешті
Хапнули й замкли разом
З кулегов, в гарешті...

- Ну,- меркую я собі -
Майиш Паньку празник!...
Сиди типер якийс час,
Бо ти "паса" власник...

І сидівем тижнів три
Й від туди заріксем
Робити комусь добро,
Бо вже раз поніксем...

XXXXXXXXXXXX

+++ ПАТ. Льондонський правний
уряд Речіпосполитої зірвав дип-
ломатичні зносини з Варшавою.
Ситуація між обома державами
незвичайно напружена, ожидають
дальших кроків у напрямі Мос-
кви.

.....

жінок переможених /о доле!/, а жінки - як жінки. Винахід стрільного пороху цілковито змінив вигляд боїв, але про це вже писати - історія третьої світової війни.

ні установи в Києві підготовляються до евакуації. Передбачено для них Владивосток.

П.Дніпровський

ДЮБЦІК

ШТРАЙК ДРУКАРІВ

Ми не крутим цикльостилю,
Бо без додатку втратили ми силу.
Втратили ми силу і надію,
Бо без хліба нічого не вдію.

+++ УТА. Після кількох тижнів невпевності на мировій конференції стало вже остаточно ясним, що вона не доведе до нічого й тому слідує збереться після Різдва. Просимо не перейматися тим фактом, бо вкортці будуть ще цікавіші речі.

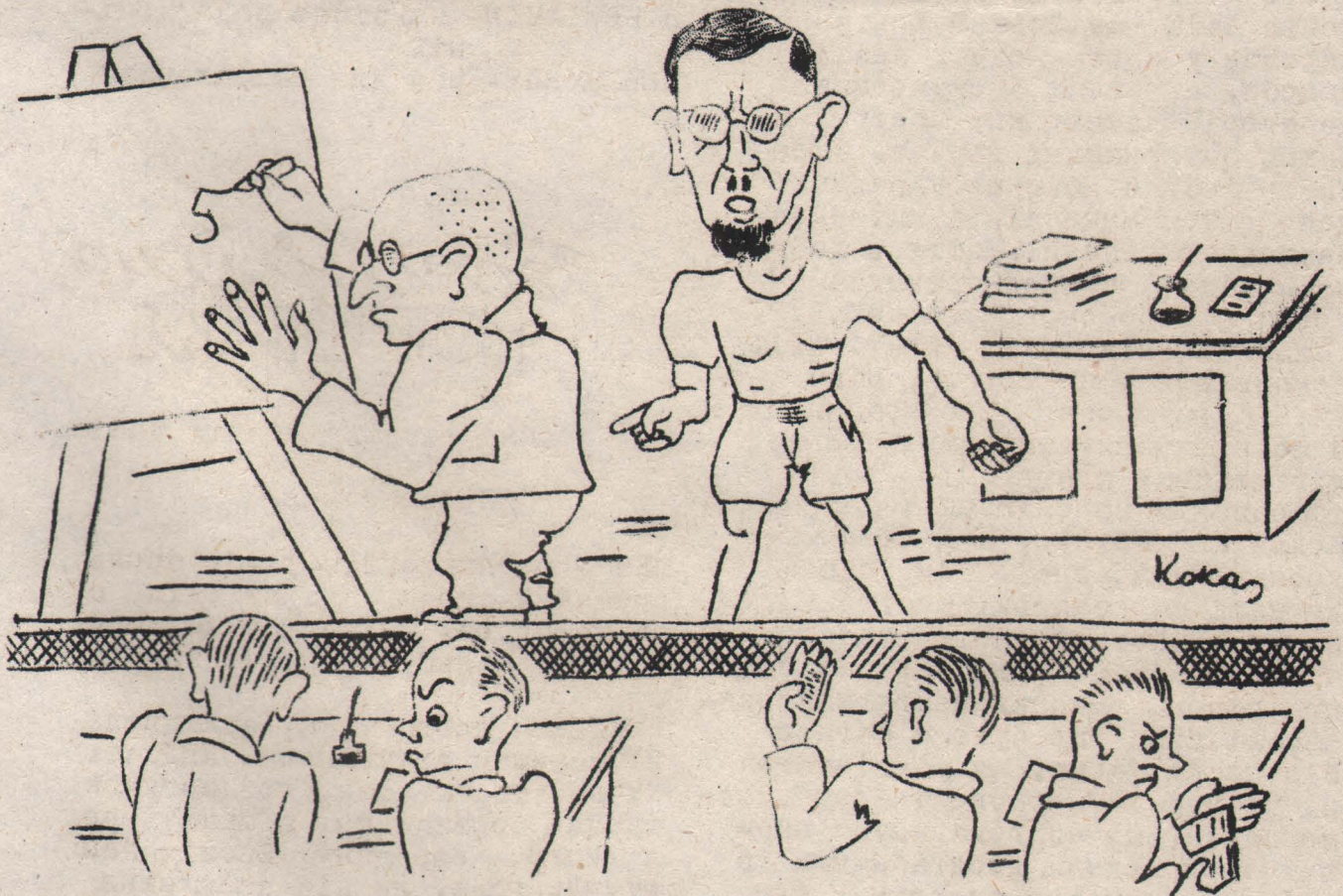
Шлунок марш співає безупинно,
Бо відчуває, що близько середа,
В той день, той незабутній,
На годину промине біда.

+++ Київ, 28.8. Уряд УССР вислав ноту до Команди УПА з проханням припинити воєнні дії бою на час /Від Ред./ Містимо на бадання покриття, що в їх руках друкарська машина, яка є мамою та з неофіційних джерел, що держав-

Промине година незабутня
І не стане ц у з а ц у, кінець.
І тоді ми знову заспіваєм:
- Без цузацу не крутнещ!!!

борової преси.

ЩЕ ПРО МАТУРАЛЬНІ ІСПИТИ :

ПРОФ.МОНЦ.: - Пв'ятелю! Сховайте шаквайку, бо вас замовдую!
ПРОФ.МАР.: - Панове, нехай я маю п'ять!

Всесвітня ГЕОГРАФІЯ

Т о м ІІ.

13. Азія.

При розгляді цього континенту треба вибрати із двох можливостей: або розглядати Азію, як запліднену Європи, або, навпаки, запліднену від того, хто перший зніме червоний прапор із азійського символу Кремля. Азія належить до найбільших континентів світу й порівняти її можна тільки із Сан Маріно, або Андоррою, щоб побачити яка вона велика. Поміщує в собі не тільки цілий СРСР, але й всі його колонії, разом з Віднем і Берліном, що між іншим викликало немало непорозуміння поміж світовою славою вченими, як д-р. Бевін, проф. Молотов і інші відносно кордонів Азії. Азійський континент скривав у своїх надрах незлічені скарби, вивезені з окупованих територій Німеччини, Австрії й інших безпріютних держав. Заселяють Азію найбільше українці, де ще є тех монголів і китайців. За повідомленням „Життя в Таборі“ Азія відзначається прикметами бочки з порохом, що до неї Л.Р. завзявся підпалити льонт. Азію покривають гори трупів, ріки крові й багато озер зі слізами й це є ще найправдивіші дані про цей гігантський континент. Точніших інформацій на еміграції укладає Польський Корпус, в Краю пошто дослідити неможливі. Тому одна з наших заокеанських комітетів думують вислати своїх представників тех і до азійських таборів, при допомозі американських військових літаків /що було б багато більше на місці, як у відношенні до нашого мирного табору/, маємо надію, що світова наука збагатиться новими досягненнями із ділянки атомової енергії й тим подібних вискокових речовин. А звідси, що в тамошніх таборах також виробляються касетки й тим подібні політичні аргументи. Азія

поясана з усіх сторін ріками: на заході Дунай, на півночі Одер, на півдні Ніл і на сході Кольорадо. Про дальші ріки не можемо ще писати, вкортці одержимо з Парижа новіші дані й подамо їх до загального відома.

/Д.б./

ГЕОГРАФІЧНИЙ СЛОВНИК

ВАРШАВА - кість в горлі АПВ
 ВІДЕНЬ - антибольшевницька пропаганда
 ВАШИНГТОН - джерело ультимативів
 ВЕНЕЦІЯ - випад до Трієсту
 ВОЛГА - найдовша п'ятирічка
 ВІЛЬНО - польський далековид
 ВИСЛА - східня границя Польщі
 В.БРИТАНІЯ - надзвірна рада домінії
 ВЕНЕЗУЕЛЯ - рай для скитальців

Всесвітня ІСТОРІЯ

14. Воєнна техніка давніх часів.

/Продовження/

МЕЧ - кусник заліза, або бронзу спущений згори, вдаряє вділ, а не наоборот. Тягар має хакливі кінці ще більшу, тупіють найбільше.
 РАТИЦЕ - довга тика, закінчена неогіршим аргументом. Кидається її на віддаль так, щоб аргумент трапив противника, а тика поперла його в середину. Вислід немислючий, гірш, як від запалення сліпої кияки.
 По кожному бою на місці відбувався Нюрнберг, а помилуваних ховали разом. Кереможці забирали

Річка Година

СТОРІНКА ТАБОРОВОГО ФОЛКЛОРУ

Ч.3.

Коломацький

Нойгаммер

З циклу
"Фельдпости позовклі".

Сонне повітря німецького міста
/Нойгаммер те місто прозвали/
Дзвінко будила пісня барвіста
І швидко дні в муштрі минали.

Що ранку ми ходили на далекі
Г е л е н д и
В ш т у б і задихались кранки
та студенти.
В обід повертались зморені, мокрі
і злостні
Швидко пролітали в касарнях літ-
ні дні.

Сім місяців хворий ходив я .
На вправи, які не гартували.
Як мухи осінні вояки бродили
І часто їх чомусь карали.

Шість ложок сосу і чотири бараболи
Я кращої й не сподівався долі.
Щоденно я з'їдав такий обід
У вечері третина хліба, штучний мід.

Три дека масла, або ковбаси, *
Та мармелада
Та ~~мари~~ пармелада,
Якій душа була не рада.

Біла прокурка і цукорків пакунок
Це був додатковий святочний са-
сунок.

Так проминула весна,
А потім літо чарівне
Німецьке літо!
Вічно небо хмуриє, дощове
А синя далечинь
До себе манить і зове.

І вересень пройшов.
Отців вже верес ф'ялковий
В Словаччину поїхали на бій суворов
Чотири місяці тримав
Постій військовий
З грнатометом я ходив
В склясті гори.

Раптом війна обірвалася...
А нам робити?
Додому в Карпати...
Нам шляхи туди закриті.
Закута зараз Україна
Все ж не скориться москалю
Нас мало залишилось...
Здались в полон суворому
Джон Буллю...

Тепер в шатрі сижу
І згадую Нойгаммер колишній
Парадний пляц, кіно, театр,
І аллеї в місті пишні.
Все те минулось...
Перегортає пам'ять старії світлиці
Осінній день. На обрії вохким,
Далекі Апенніни.

М.Німчук

В Нойгаммер

Пятнацять місяців проходить
Як, я у неволі.
На різні, теми вірші пишу
Про, не вольничче життя.
Проходять дні, і ночі.
Наче хвиля по морю біжить.
Дожидаю! Я кого? То, і сам не знаю,
Аж кажуть що, дожидаєм кінця того.
По котрім, закину геть!
Ярмо, закину я свої кайдани
Щоб не бачив де упадуть вони,
Тоді розплющу я, заплакані очі
І весело спогляну на природу
Світову.

x+x+x+x+x

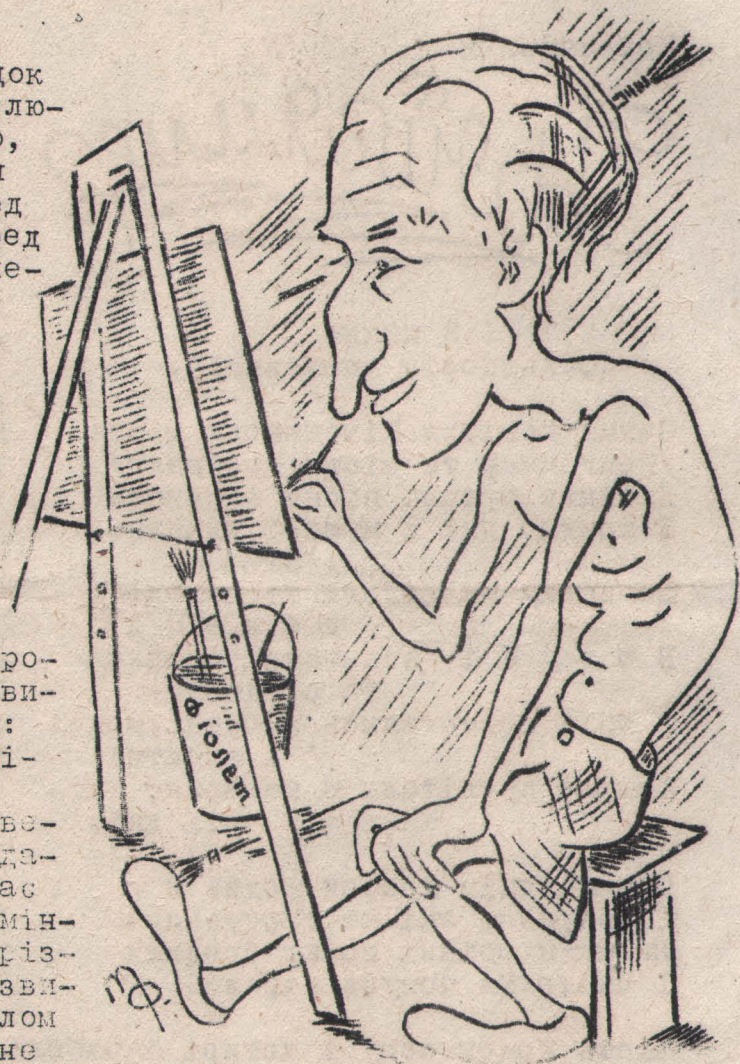
МІРРОТУР-МИСТЕЦЬКІ І ІНШІ ІНТЕРЕСНИКИ

ФІОЛЕТНИЙ ПОМАЗНИК

Безумовно випадок і випадок кермують народженням і долею людей і цілого світа. Безумовно, значить світ і люди крутяться без ума, умовно, значить серед випадків є також виїмки. Серед безлічі таборових випадків, неабияким було заснування малярської й мистецької спілки, серед безлічі таборових випадків, безперечним виїмком було ім'я цієї спілки. Назва „Веселка“, хоча весела вже своїм природним походженням від цього веселого слова, не є подумана на сміх і на веселість. „Веселка“, що цвіте всіми красками дуги й веселки, подумана на творчу й продуктивну працю, а продукти звичайно точно очеркнені. /Гляди: афіш на деревляних мурах приміщення „Веселки“/.

У гармонічній гамі красок веселки, почесне й найбільш впадає в око фіолетне місце займає відомий на всіх італійсько-рмінських пляжах, п. ШЕПТА. У відрізненні до самої „Веселки“, прізвисько цього майстра помазки є ділом випадку. Шепта майже ніколи не шепче, хіба що дуже голосно, й тоді це шепотіння переходить у симпатичний, щирий крик, получений з широким артистичним усміхом. Відповідно до свого віку, світогляд Шепти також посередній. На рожеві окуляри вже не стати його, на чорні ще не пора, і Шепта бачить тому все кругом крізь фіолетні окулярні шкла. Цією симпатичною краскою наповнені його малюнки, нею овіяний і дух помазника, якого власник так дуже часто пускає самопас у мрійні висоти в часі своєї творчої пра-

+/- помазка = пендзель

ці. Шепта пристрасний фотограф, очевидно художній. А весь дохід із помазування +/- знімок зникає завжди в бездонних глибинах його мистецького тіла й духа, що приносить зі собою й відповідне зміцнення, в ім'я правди: - В здоровому тілі, здоровий дух...

==+==+==+==

Др. Р-к. Ваш цинізм неоправданий. Радимо відвідувати церкву.

А.і Л. - ЧЕЗЕНАТІКО. З тугою ждемо Вас і обіцяної декларації.